

در مقصود از حکمت که در الواح مبارکه نازل شده

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب سی و چهارم - فصل سوم - صفحه
260

فصل سوم

در مقصود از حکمت که در الواح مبارکه نازل شده

جمالقدم جلّ جلاله در لوح جوان روحانی درخشی میفرماید قوله تعالی: "انا نوصیکم بالحکمة حکمت اعمال و افعالی است که سبب آگاهی غافل‌های عالم است و همچنین تقرّب ایشان است بحزب الله. عباد بیچاره را ارباب عمائم باوهم تربیت نموده‌اند باید حکمای ارض بکمال رأفت و محبت عباد را بشریعت الله و مشرق عنایتش دعوت نمایند."

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوحی میفرماید قوله الأعلی: "در الواح الهی ذکر حکمت گشته و بیان مراعات مقتضیات مکان و وقت شده مراد سکون روحی و شئون عنصری نبوده بلکه مراد الهی این بوده که شمع در جمع برافروزد نه در صحرای بی‌نفع، ماء فیض الهی بر ارض طیبه نازل گردد نه ارض جرزّه. و الا خاموشی شمع را حکمت نتوان گفت و پریشانی جمع را علامت وحدت نتوان شمرد. افسردگی و مردگی حیات و زندگی تعبیر نشود و ناتوانی و درماندگی هوشمندی و زیرکی نگردهد." (مکاتیب جلد اول)

ORIGINAL

و نیز در لوح محفل روحانی طهران از یراعه مرکز میثاق جلّ ثنائه نازل قوله الاحلی:
"بساط تبلیغ باید در جمیع احیان ممدود گردد زیرا تأیید الهی موکول بر آن. اگر نفسی بجان و دل در نهایت
همت کمر بر تبلیغ امرالله نبندد البتّه از تأیید ملکوت ابهی محروم ماند ولی باید که بحکمت باشد. و حکمت این
است که بمدارای الهی و محبّت و مهربانی و صبر و بردباری و اخلاق رحمانی و اعمال و افعال ربّانی تبلیغ نماید نه
اینکه بصمت و سکوت پردازد و بکلی فراموش نماید. خلاصه احبّای الهی را فردا فردا بتبلیغ امرالله تشویق نمائید
که حکمت مذکوره در کتاب نفس تبلیغ است ولی بمدارا تأییدات الهیه احاطه نماید و توفیقات صمدانیه رفیق
گردد."